

letti magaslatokon, dombháton található, de több lelőhelyet lokalizáltunk a település belterületén, és attól délre, a Kálvária-dombon is. A Makrai-hegyet, a Kálvária-domb egy részét, illetve több vízfolyás melletti dombtetőt régészeti érdekű területként azonosítottunk.

Munkatársak: Marton Tibor, Molnár Attila, Stibrányi Máté régészek, Szabó Zoltán régésztechnikus.

VIRÁGOS GÁBOR

207. Karmacs, Felső rét-dűlő

(Zala megye) Ró

2004. november 28-án a dűlőben, a 065/3 helyrajzi számú ingatlanon őszi mélyszántás közben kőfalra és cserépekre bukkantak. A lelőhely Karmacs településtől K-re, a Karmacs-pataktól É-ra, a Gyöngyös-patak jobb partján a pataktól mintegy 100 m-re található. A Felső rétet Ny-ról egy meredek domb határolja, de a patak partján mintegy 200 m szélességben teljesen lapos terület követi a vízfolyást. Talaja agyagos öntéstalaj. A november 29-i helyszíni szemlén a gép által kitolt földben és az általa összejárt felületen különböző minőségű homokköveket láttunk. Igazi járósíntnek vagy padlónak nem találtuk nyomát, csak az É-i fal K-i részén figyelhettünk meg a mai felszíntől 59–63 cm mélységben egy 2–8 cm vastag réteget, amelyben habarcsdarabkák és tegulatörédek voltak, illetve a Ny-i metszeten É-i sarkában látszott egy feltehetően II. világháborús lövészárk beásása. A felszíntől 53–69 cm mélységben rossz minőségű homokkőből és néhány kisebb dolomitkőből habarcs nélkül rakott alapfalakat találtunk. Szélességük 50 cm, mélységük a mai felszíntől 93–103 cm. Egy fal megközelítően É-D irányú, és ehhez csatlakozik Ny-ról és K-ről nem egy vonalban, és nem teljesen derékszögben két másik alapfal. Találtunk egy kisebb habarcsos tegulatörédeket, és különböző nagyságú terrazzopadló-darabokat, ami alapján itt részben másodlagosan felhasználva – egy elbontott római kori építmény anyagaiból – készítették el az alapfalakat. Egyetlen keltező értékű tárgy került elő: egy fémkancsót utánzó kerámia sárgásbarna mázzal bevont fültörédeke, ami a 4. század végére és az 5. század elejére keltezhető. Az épület kiterjedése, alaprajza, rendeltetése nem határozható meg. A leleteket beszállítottuk a Balatoni Múzeumba.

Munkatársak: Szakács Géza technikus, Egyházi Dóra és Farkas Zsuzsa régész szakfelügyelők.

MÜLLER RÓBERT

208. Kaszaper, Kossuth utca 39.

(Békés megye) B, Á, Kö

2004. június 8–30. között folytattuk a tavaly megkezdett feltárásokat a középkori Kaszaper területén. Szondázó ásatásunk szelvényeit a terepbejárás eredmények és a légi fotók tanúságai alapján jelöltük ki. Két, egymástól távolabb eső kiemelkedésen folytattunk kutatásokat, összesen mintegy 225 m²-en. A feltárás folyamán

Árpád-kori és középkori házak, árkok, valamint egy késő bronzkori objektum is előkerült.

LICHTENSTEIN LÁSZLÓ – RÓZSA ZOLTÁN

209. Káld határa

(Vas megye) Ó, B, V, Kö

2004. április 3-án helyszíni szemlét végeztünk az új ipari terület helyszínén.

Baba Tüssö-dűlő (hrsz.: 0283/1–14): A lelőhely a Vas-hosszúfaluba vezető aszfaltozott közút K-i oldalán található, az úttól Ny-ra nem terjed ki; mérete kb. 400 m (É–D) × 150 m (K–Ny). A kerámiatörédek jellegtelen őskoriak, valamint a 13–17. század emlékei. Szétszántott objektumokat nem tapasztaltunk.

Országúton felől-dűlő (hrsz.: 0272/59): Enyhén lejtős domboldal a távolabb, kb. 600 m-re csordogáló Kodópatak, azaz D felé. Ny felől a belterület, K-ről a 84. sz. főút határolja. Az egész területen szórványosan gyűjthetők a különböző korú leletek. A lelőhely kiterjedése kb. 200 m (É–D) × 200 m (K–Ny). A kerámiatörédek jellegtelen őskoriak, valamint a 13–16. század emlékei. Szétszántott objektumokat nem tapasztaltunk.

Országúton alul-dűlő (hrsz.: 0286/36–70): A lelőhely a 84. sz. főúttól Káldra bevezető (Kútdomb u.) úttól D-re található. Az egész területen egész nagy sűrűséggel gyűjthetők a különböző korú leletek. A lelőhely jelenlegi kiterjedése kb. 200 m (É–D) × 350 m (K–Ny). A kerámiatörédek jellegtelen őskoriak, valamint kevés halomsíros(?) és kora vaskori jellegű, továbbá a 13–17. század emlékei. Szétszántott objektumokat nem tapasztaltunk.

Sándorkert-dűlő (hrsz.: 0286/36–70): A lelőhely a Káldról a 84. sz. főútra kivezető aszfaltút és a 84. sz. főút, valamint a belterület által határolt domboldal része, amely a Folyás (Csikász)-patak felé lejt. Kiterjedése kb. 150 m (É–D) × 150 m (K–Ny). Középkori kerámiatörédeket gyűjtöttünk, de objektumokat nem tapasztaltunk.

Zártkertek (hrsz.: 0293/5): A területen egy időszakos vízfolyás által táplált időszakos tavacska található, három irányból igen meredek lejtők által határolt, csak K-felől közelíthető meg könnyebben. A tavacska közvetlen közelében és egy Ny-i oldalán fekvő teraszán gyűjtöttünk leleteket: egy alsó órlőkötörédeket és négy újkőkori (DVK) kerámiatörédeket. Szétszántott objektumokat nem tapasztaltunk.

Munkatárs: Nagy Marcella.

ILON GÁBOR

210. Kálló határa

(Nógrád megye) U, LT, Sza

2004 februárjában ivóvíz-beruházást megelőzően végeztünk terepbejárásokat.

Nógrádi- (Vanyarci-) patak-part: A Vanyarcra vezető betonút K-i oldalán, egy alacsony dombháton található a lelőhely, melyet D-ről egy földút, K-ről a patak